

Κυριακή Η' Λουκά: Παραβολή του σπλαχνικού Σαμαρείτη († Μητροπολίτης Σουρόζ Αντώνιος Bloom)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Νοεμβρίου 10, 2017

(Λουκ ι', 25-37)

Εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ Τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἐν συντομίᾳ, τὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο ἐμπεριέχει ὅλα ὅσα ἀποτελοῦν τὸν **τρόπο ζωῆς τοῦ χριστιανοῦ**.

Ἡ **πρώτη ἐντολή** εἶναι ὅτι θὰ πρέπει ν' ἀγαπᾶμε τὸ Θεὸ μὲ ὅλη μας τὴν καρδιά, μὲ ὅλη μας τὴ διάνοια, μὲ ὅλη μας τὴ δύναμη, μὲ ὀλόκληρη τὴν ὑπαρξή μας καὶ τὸν πλησίον μας ὡς τὸν ἑαυτόν μας. **Τὸ ν' ἀγαπᾶμε σημαίνει νὰ προτιμοῦμε ὅλα ὅσα εἶναι ἀγαπητὰ στὸ ἀγαπώμενο πρόσωπο, ἀπ' αὐτὰ ποὺ εἶναι ἀγαπητὰ σὲ μᾶς.** Τὸ ν' ἀγαπᾶμε τὸ Θεὸ σημαίνει ὅτι θὰ πρέπει νὰ ζήσουμε, καὶ νὰ εἴμαστε ἀληθινὰ ἔτσι ὥστε Αὐτὸς νὰ μπορεῖ νὰ εἶναι εὐχαριστημένος ἀπ' αὐτὸ ποὺ εἴμαστε, ὅτι δὲν θὰ πρέπει νὰ ὑπάρχει τίποτα ξένο σὲ Αὐτὸν στὶς ζωές μας.

Καὶ τότε ἔρχεται ἡ **δεύτερη ἐντολή**, τὴν ὁποία δὲν κατανοοῦσε ὁ νομικός: ὅτι θὰ πρέπει ν' ἀγαπᾶμε τὸν πλησίον μας ὅπως τὸν ἑαυτό μας. Νὰ ξανα-ἀγαπήσουμε τὸν πλησίον μας, ξεχνώντας τὸν ἑαυτό μας. Πολὺ συχνὰ νομίζουμε ὅτι εἴμαστε ἄξιοι χριστιανοί, ἂν αἰσθανόμαστε μία ζεστασιά στὴν καρδιά μας, νομίζουμε ὅτι ἀγαπᾶμε τὸ Θεό. Ὅμως αὐτὸ δὲν εἶναι ἀρκετό. Ἡ δοκιμασία αὐτῆς τῆς ἀγάπης εἶναι **ἡ μοιρασιά τῆς μοναδικῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ μὲ τὸν καθένα ἀπὸ τοὺς συναθρώπους μας.**

Θυμᾶμαι μιὰ θλιβερὴ στιγμή στὴ ζωῆ, ὅταν ὁ πατέρας μου μὲ ρώτησε ποῖο εἶναι τὸ ὄνειρο τῆς ζωῆς μου, ἤμουν νέος τότε, κι ἐγὼ εἶπα: «Νὰ εἶμαι μόνο μὲ τὸ Θεό», καὶ αὐτὸς μὲ κοίταξε λυπημένα καὶ μοῦ εἶπε: Δὲν ἔχεις ἀρχίσει ἀκόμη νὰ γίνεσαι χριστιανός. Ἐπειδὴ ἂν ἀγαπᾶμε τὸν Θεὸ πρέπει νὰ μοιραζόμαστε μαζί του ὅλες τὶς φροντίδες του γιὰ ὀλόκληρο τὸν κόσμον καὶ γιὰ κάθε πρόσωπο ξεχωριστὰ σ' αὐτὸ τὸν κόσμον.

Ἄς λάβουμε ὑπόψη μας λοιπὸν σὰν γνώμονα αὐτὸ τὸ σύντομο γεγονός στὴ ζωῆ τοῦ Χριστοῦ καὶ στὴν παραβολή. Δὲν θὰ μπορέσουμε νὰ καταλάβουμε ποτὲ πόσο πολὺ ἀγαπᾶμε τὸ Χριστό. Εἶναι δύσκολο, γιατί εἶναι τόσο εὐκόλο νὰ ξεγελάσεις κάποιον.

Άκόμα κι όταν λέμε ότι αγαπάμε κάποιον, μπορεί να έρθει μία στιγμή έγωισμού, διαφωνίας, ένας καυγάς μπορεί να τελειώσει, τουλάχιστον για λίγο, μία κοινή μας φιλία και ζεστασιά.

Υπάρχει ωστόσο ένα αντικειμενικό κριτήριο. **Πώς συμπεριφέρεσαι στὸν πλησίον;** Τί σημαίνει αυτός για σένα; Ἄν δὲν σημαίνει τίποτα, ἂν εἶναι ἕνας περαστικός, ἂν εἶναι ἀπλὰ κάποιος στὸ δρόμο σου, ἢ ἂν εἶναι κάποιος ποὺ μπορεί νὰ τραβήξει τὴν προσοχή σου, ὅταν ἐσὺ εἶσαι σὲ καλὴ διάθεση, τότε δὲν ἀρχίσαμε ν' αγαπάμε τὸ Θεὸ καὶ τὸν κόσμο μαζί μ' Αὐτόν.

Ἄς τὸ ἀναλογιστοῦμε λοιπόν, ἅς κάνουμε στοὺς ἑαυτοὺς μας σχετικὲς ἐρωτήσεις, καὶ ἅς διορθώσουμε τὴ ζωὴ μας. Ἀμήν.

(Πηγή: kirigmata.blogspot.gr)